

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **I. Š.**, zast. JUDr. Petrem Knoblochem, advokátem se sídlem Plzeň, Husova 17, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni č. j. 60 Az 87/2005 - 42, ze dne 12. 10. 2005,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatele, advokátu JUDr. Petru Knoblochovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Plzni, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě ze dne 5. 9. 2005 proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-469/LE-B02-B03-2005, ze dne 18. 8. 2005. Rozhodnutím správního orgánu byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (azylový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Krajský soud zastavil řízení podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) poté, co vzal stěžovatel žalobu ze dne 5. 9. 2005 zpět.

Podanou kasační stížností napadá stěžovatel usnesení krajského soudu z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. pro jeho tvrzenou nepřezkoumatelnost spočívající

v nesrozumitelnosti. Z rozhodnutí soudu podle něj nevyplývá, které řízení o žalobě bylo napadeným usnesením zastaveno. Stěžovatel podal proti rozhodnutí správního orgánu dvě žaloby, protože bylo doručeno dvakrát, pokaždé v jiném dni a jiné osobě. Jednu žalobu podal sám, aby zabránil okamžité deportaci do jemu nebezpečné země, druhou podal jeho právní zástupce, protože první žaloba byla vadná a nedostatečně hájila práva stěžovatele.

Z napadeného usnesení je sice zřejmé, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se zastavuje, z výroku však nevyplývá, o které z obou zahájených řízení se jedná, ani zda řízení o žalobě podané právním zástupcem stěžovatele pokračuje, či nikoli. V uvedeném spatřuje stěžovatel nesrozumitelnost napadeného usnesení.

Stěžovatel proto žádá Nejvyšší správní soud, aby usnesení Krajského soudu v Plzni zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně žádá, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Plzni v rozsahu uplatněných stížních bodů, avšak dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel napadá usnesení krajského soudu z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. pod který spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu (a zastavení řízení), a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98; publikovaného pod č. 625/2005 Sb. NSS).

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že písemné vyhotovení napadeného usnesení obsahuje veškeré náležitosti, tj. označení soudu, jméno samosoudkyně, označení účastníků, zástupce žalobce, projednávané věci, výrok, odůvodnění, poučení o opravném prostředku, jakož i den a místo vydání (§ 55 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 54 odst. 2 s. ř. s.). V odůvodnění pak krajský soud ocitoval podstatnou část podaného zpětvzetí, včetně upřesnění, podle něhož žalobce nadále trvá na projednání žaloby ze dne 12. 9. 2005. Dle názoru Nejvyššího správního soudu bylo proto rozhodnutí krajského soudu vydáno v souladu se zákonem a z jeho obsahu je patrné, že zastaveno bylo pouze řízení o žalobě ze dne 5. 9. 2005, a nikoli řízení o žalobě ze dne 12. 9. 2005.

Ze shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadené usnesení netrpí vadou podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Vzhledem k tomu, že podle ust. § 32 odst. 5 zákona o azylu má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věcech azylu odkladný účinek, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti ve smyslu ust. § 107 s. ř. s.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný správní orgán měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za dva úkony právní služby dle ust. § 11 odst. 1 písm. b) a d), § 9 odst. 3 a § 7

vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 2000 Kč a režijní paušál dle ust. § 13 odst. 3 cit. vyhlášky ve výši 150 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. listopadu 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

